Zaterdag 9 December 1944. DAGBLAD 61ste Jaargang No. 4381

AMIGOE DI CURAÇAO

KOOPT STEEDS BIJ MEUBEL ETALAGE L. I. PIETERSZ.

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Kantoor benodigdheden GENERAL OFFICE SUPPLY

Tsjang Kai Sjek in principe tot samenwerking met Communisten bereid.

Over de Saar bij Sarreguemines.

PERSCONFERENTIE GERBRANDY.

Voedselnood, naasting van Duits gebied, opstootjes en Walcheren ten tafel.

Premier Mr. Pieter S. Gerbrandy hield Woensdag in Maastricht een persconferentie voor buitenlandse journalisten over de hongersnood in Amsterdam.

Drie jonge Nederlanders, die waren ontsnapt uit Amsterdam, hadden verslag uitgebracht aan den Minister-President, zodat hij over inlichtingen uit de eerste hand beschikte.

Prof. Gerbrandy bracht een bezoek aan het stadhuis van Maastricht, waar hij besprekingen voerde met den burgemeester, den Commissaris der Koningin en leden van het Militair Gezag over de toestand in de Limburgse hoofdstad. Na deze conferentie bezocht de Premier enkele woonhuizen, teneinde ook zelf inlichtingen te krijgen over den voedseltoestand. In een huisgezin hoorde hij, dat er al sedert 8 weken geen aardappel meer op tafel was geweest. Hij vernam ook, dat de toestand langzamerhand verbetert en de bevolking nu 1 kg. aardappelen per twee weken krijgt. De verbetering in de voedseltoestand blijkt wel meer uit het feit, dat de mijnwerkers nu weer een volle week werken, waar zij eerst een [illegible] rustdag moesten hebben, daar zij te weinig voedsel ontvingen om daar een gehele week te werken.

De Minister President had een onderhoud met de plaatselijke leiders der verzetsbeweging; er wees er later in een persconferentie op, dat de verzetsgroepen niet door politieke meningsverschillen gescheiden zijn. Ondergrondse werkers hadden hetzelfde doel voor ogen en wisten in vele gevallen niet welke politieke overtuiging hun kameraden toegedaan waren.

Toen een berichtgaarder den Premier vroeg naar de mogelijkheid van naasting van Duits grondgebied door Nederland antwoordde Gerbrandy: „Wij hebben een regeringsverklaring uitgevaardigd, waarin wij ons het recht voorbehouden om in de toekomst vergoeding te vragen. Wij zeggen niet, dat wij naasting willen, maar de tijd kan komen, dat wij verplicht zullen zijn aan Duitsland een dergelijke vergoeding te vragen."

Volgens den Reuter-correspondent verklaarde de Premier dat hij in Nederland gelijkaardige opstootjes verwacht als in België plaats hadden. Hij meent, dat, wanneer de tijd is gekomen om tot ontwapening der binnenlandse strijdkrachten over te gaan, zich geen moeilijkheden zullen voordoen. Hij voegde er aan toe, dat er in sommige delen van Nederland zo'n nood is, dat het niet alles verlopen zal zoals het zou moeten zijn, het den mensen vergeven moet worden.

Volgens United Press heeft Gerbrandy verklaard, dat meer dan 9000 verraders onder arrest zijn gesteld. Lewis Gannett van de „New York Herald Tribune" schrijft, dat de Premier tijdens de persconferentie zeide: „Indien het onmiddellijk begonnen worde met het sluiten van de gaten, die in de dijken van Walcheren zijn geslagen en de zich nog steeds uitbreidende overstroming tegengegaan worden, vrees ik, dat Walcheren voor goed verloren is" (Aneta).

DE STRIJD IN WEST-EUROPA.

Het communiqué van vanmorgen:

De geallieerde heirscharen stoten op hevige weerstand van artillerie-vuur in de buurt van Jülich en Linnich langs de Roer. Bij Jülich houdt de vijand twee 'zakken' aan de Westerzijde der rivier. Gevechtvliegtuigen voerden aanvallen uit op de streek van Jülich en Jinnich en bij Düren.

Meer naar het Zuiden hebben onze eenheden een hoog liggend terrein ongeveer anderhalve kilometer beoosten Grossau genomen. Een kleine tegenaanval ten Zuidoosten van Bergstein werd hierbij afgeslagen.

In de omgeving van Metz werd het fort Driant genomen.

In de vallei van de Saar vechten wij in de vooruitgeschoven posten van de Siegfried-linie en in Saarlautern, waar het vijandelijke geschut uiterst hevig moet worden genoemd. Benoorden Saarlautern werd Merzig door gevechtsbommenwerpers aangevallen. Bij Sarreguemines (Saargemund) staken wij de Saar over, zodat wij thans van huis tot huis deze stad moeten veroveren. Bij Wittringen konden wij ook oversteken. Onze strijdkrachten kwamen tot aan Achen en een punt een weinig ten Oosten van Diedingen.

Bij Lemberg maakten wij een weinig voortgang ten Noordoosten van Straatsburg. Als een wig schoven onze eenheden voorwaarts ten Noordwesten van Colo.

Gevechtsbommenwerpers gingen voort aanvallen te doen op de vervoermiddelen in Nederland en tot diep in Duitsland. Op verschillende plaatsen werden de spoorlijnen doorgesneden. In Duitsland behoren tot de aangevallen doelen o.a. een fabriek te Murgsteunfurt, de spoorwegemplacementen te Kaiserlautern, Hanau in de buurt van Karlsruhe—Landau en tenslotte een aanval bij Offenburg.

Fabrieksterreinen werden overdag te Duisburg gebombardeerd. Een fabriek van kunstmatige oliën te Meiderich (bij Duitsburg), werd eveneens aangevallen.

De luchtoperaties van Vrijdag verminderde de vijandelijke luchtmacht met twaalf vliegtuigen. Vier van de onzen kwamen niet weder." (Hoofdkwartier, (AP) 9.12).

TSJANG KAI SJEK LAAT COMMUNISTEN TOE.

Tsjang Kai Sjek heeft zich in principe bereid verklaard tot deelneming van de communisten aan de nationale Chinese regering en in de leiding van de krijgsaangelegenheden der Chinezen. Een en ander kwam na mutaties in de regering van kort geleden, vooral na de benoeming van Soong als minister van buitenlandse zaken en tevens minister-president. Dit is de belangrijkste gebeurtenis, die men op dit moment maar kon verwachten in de ontwikkeling der Chinese gebeurtenissen.

Zulke samenwerking zou een succesrijke aanval in Noordelijke richting ten gevolge kunnen hebben. In Tsjoengking verwacht men, dat Generaal Chouenlai, de communistische afgevaardigde die kortelings naar Yenan is teruggekeerd, weer naar Tsjoengking zal komen om de laatste regelingen te treffen, welke tot een definitief accoord zouden kunnen leiden. De communisten hebben oorspronkelijk een overeenkomst geambieerd om een coalitie-regering te vormen en tezamen de Chinese krijgszaken te leiden. (Tsjoengking, (AP) 9.12).

DRIE JAREN OORLOG VOOR DE V.S.

In zijn wekelijks overzicht zeide de Noordamerikaanse Onder-Secretaris van Oorlog Patterson over het Europese Westfront: „Wij lijden ernstige verliezen en zien ons gesteld voor het grimmige vooruitzicht dat wij nog meer zullen lijden. Hij maakte bekend, dat de verliezen van het leger gedurende de drie jaren oorlog 474.898 bedragen. De verliezen van de marine bedragen 77.120 zodat het totaal voor de Verenigde Staten 552.018 bedraagt (Washington, (AP) 7.12).

JONGEREN OVERZEE.

De Noordamerikaanse Onder-Secretaris van Oorlog Robert Patterson maakte bekend, dat manschappen jonger dan 19 jaar thans overzee gaan om het voetvolk en manschappen van de pantsesstrijdkrachten te vervangen, als gevolg van het versnelde tempo van de oorlog en de verminderde voorraad manschappen van over 19 jaar. Vroeger volgde men de politiek om alleen manschappen van over 19 jaar overzee te zenden. (Washington, (AP) 7.12).

BELEGERING BOEDAPEST BIJKANS VOLTOOID.

De druk, waarmede het Rode leger voortgaat Boedapest te omsingelen, blijft toenemen: een nieuwe crisis is aangebroken voor de hoofdstad van Hongarije, omdat de kans groot is, dat binnenkort de spoorlijn naar Wenen zal worden afgesneden. Telegrammen doen zien, dat er ten Zuiden en Zuidwesten van de stad gevochten wordt. Maarschalk Feodoor Tolbuchin heeft een veertig plaatsjes genomen tussen het Platten-Meer (Balaton) en de Donau. Er wordt evenwel niet gerept van wat de Duitsers zeggen, nl. dat de Russen tot 24 km. van de Donau zouden zijn geraakt benoorden de hoofdstad. In Moskou neemt men evenwel aan, dat er redenen te over zijn te veronderstellen, dat de situatie voor de Duitsers en Hongaren die Boedapest verdedigen niet leuk meer is.

Tussen het Platten-Meer en Boeda wordt fel gevochten, de gemotoriseerde infanterie en ruiterij van Tolbuchin doen thans het hunne om het belangrijke verkeerscentrum Székesfehérwár (Stuhlweissenburg) aan het kleine Veltentz-meer tussen Boeda en het Platten-Meer te nemen. Székesfehérwár is voor de Duitsers van belang omdat van hieruit de grote straatweg naar Wenen begint, terwijl er bovendien nog een andere weg naar het Westen, naar de Oostenrijkse grens loopt. Ook loopt er een verbindingsspoorlijn van ongeveer 35 km. tussen Székesfehérwár naar Bisre, waar deze lijn aansluiting geeft op de geheel geëlectrificeerde spoorlijn van Boedapest naar Wenen.

De Zuidwest grens van het "Reich" wordt nog meer bedreigd. Tussen de Zuidpunt van de Drava (Drau) hebben de Russen Vrijdag dertig plaatjes en dorpen genomen. Zouden de Russen in deze sector door weten te breken, dan schiet er voor de Duitsers niet anders over dan tot de verdediging over te gaan om de nog overschietende wegen naar Tirol te beschermen. (Moskou, (AP) 9.12).

LUCHTAANVALLEN OP TOKIO.

De Japanse radio meldde luchtaanvallen van Noordamerikaanse vliegtuigen op Tokio en de binnenzeeën. Volgens de Japanse radio vloog een superfort over de hoofdstad, om na zeven uren gevolgd te worden door een ander, die niet in staat waren bommen of brandbommen neer te werpen". De tweede enkelvlucht boven Tokio werd na een uur gevolgd door een aanval, die wel een uur duurde, maar die zich bepaalde tot de binnenzeeën. Hoewel vliegtuigen aan deze aanval mede deden, zeide de Japanse radio niet. Ook niets gezegd [illegible] gerichte schade. (San Francisco, (AP) 9.12).

FRANCO AFGETREDEN.

Van de twaalf ochtendbladen, die Parijs op het ogenblik heeft, publiceerde alleen „La Libération" een bericht als zouden Francisco Franco, caudillo van Spanje, Vrijdag zijn afgetreden. Biezonderheden stonden er niet bij. De Spaanse ambassade te Parijs ontkende het bericht tot vanmorgen toe: zeide, dat men in het geheel geen bericht had omtrent een crisis te Madrid. (Parijs, (AP) 9.12).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Volgens de Japanse** radio hebben valschermspringers de vliegvelden bij Burauen op Leyte genomen op 6 December.

— **Studenten** braken binnen in de scholgebouwen en sloegen het meubilair aan stukken als betoging tegen een verhoging der collegegelden. Centrum van de betogingen was de Boulevard St. Michel (Quatoer Latin.) Het Ministerie van Onderwijs zeide, dat de betogingen niet te mken hebben met de verhoging der collegegelden. Sommigen zeggen dat zij bedoeld zijn de opruiming van vermeende Vichy-klanten. De verhoging van college- en schoolgelden laat toch ruimte, dat ongeveer 50% van alle studerenden gratis toegang hebben. 252 studenten deden een aanval op het Lycée Louis le Grand aan de rue Saint Jasques, waar ruiten en stoelen stuk gesalgen werden, de radio's werden vernield enz. Medische studenten betoogden langs de Boulevard St. Michel. Tenslotte werden ze uiteen gejaagd. 32 werden in hechtenis gesteld.

— **Ten Zuid-Westen** van Faenza ontmoeten de manschappen van het achtste leger weerstand in het bruggenhoofd over de Lamone. San Propero werd ingenome. Het slechte weer laat slecrts patrouilleringen toe.

— **Het Balkancommando** heeft vannacht de spoorlijnen in Joegoslavië aangevallen

— **Sforza** heeft verklaard, dat naar Italië is terrugegaan zonder enige persoonlijke ambitie, maar dat toen hij teruggekeerd was, hij de dreiging van een herlevend neofascisme zo groot vond onder de generaals, van welke men verwachtte, dat zij het fascisme zouden bestrijden, dat hij tegen zijn zin genoopt was te doen zien, dat het zo niet ging De regering van Bonomi stelde Generaal Basso, Italiaanse bevelhebber van Sardinië, in hechtenis ten tijde des wapenstilstands. Thans wacht Basso op een vonnis. Men kan mij wel verwijten doen, maar de feiten bewijzen dat het onmogelijk is met meer trouw en openhartigheid ter andelen dan ik deed. Hij zeide, dat de Britse soldaten die op Italiaanse grond sneven meer tot hem zeggen dan welke redevoering ook.

DE HAVENWERKEN WERDEN NIET VOLTOOID.

Het Federaal Hof van Justitie te Curaçao heeft in de zaak van de Venezolaanse Regering tegen een Nederlandsen aannemer, die beschuldigd werd van contractbreuk, de aanklacht van de Nederlandse Regering afgewezen. Een vraag om schadevergoeding van 2 millioen Bolivar van de betrokken firma, het N.V. Aannemers Bedrijf v/h T den Breijen van den Bout werd ook afgewezen. Door de Nederlandse firma was een contract gesloten in Maart 1931 om havenwerken uit te voeren in La Guayra deze werken werden echter nooit voltooid (Aneta).

„WIR FAHREN GEGEN ENGLAND".

Doorzeefde schuiten.

Sporen van de Duitse plannen toen zij vier jaar geleden dachten Engeland binnen te kunnen trekken, ziet men in Terneuzen in de vorm met gaten doorzeefde landingsschuiten. Zij worden door de Raf stuk geschoten en liggen nu als oud ijzer te roesten (Aneta).

„AMSTELSTROOM" TERUG.

De „Amstelstroom" keerde naar Engeland terug na een scheepslading goederen naar Nederland gebracht te hebben. Het schip vertrok in November volgeladen met voedsel, kleren en schoenen voor de bevolking van Walcheren en Zuid-Beveland. Het schip deed de havens van Vlissingen en Terneuzen aan (Aneta).

HET NIEUWS van VANDAAG

Churchill heeft met overweldigende meerderheid van stemmen een motie van vertrouwen gehad van het Engelse Lagerhuis na zijn rede ter verdediging van zijn buitenlandse politiek. De voornaamste delen uit deze redevoering publiceren wij heden, aangezien de Britse Premier vele onthullingen deed over de gebeurtenissen die geleid hebben tot de huidige politieke beroering in de Europese landen.

Zoals men ziet acht hij het niet onmogelijk, dat Nederland nog volgen zal met wanordelijkheden en Premier Gerbrandy verklaarde eveneens dat hij opstootjes verwacht.

De poging in Hellas om de regering omver te werpen was gedurende twee jaren zorgvuldig voorbereid, zeide Churchill, doch de Britse regering zal volhouden in haar huidige politiek tot het volk onder normale omstandigheden naar de stembus kan gaan. Voor Sforza had Churchill slechts bittere woorden over. Hij noemde den Italiaansen staatsman onbetrouwbaar, aangezien deze zijn belofte brak om Badoglio niet te bestrijden voordat Italië geheel vrij was. Sforza heeft in een verklaring hierop geantwoord, dat Badoglio en andere generaals een neo-fascistische beweging kweekten en dat hij daarom tegen hen ageerde. En bovendien betekent het sneven van de Britse soldaten in Italië meer dan enige redevoering, zeide Sforza.

In Athene duren de gevechten onverminderd voort. Generaal Scobie volgt stipt de orders van de regering op om de troepen van de ELAS te verdrijven.

In Rome bestormden de mensen de winkels en slaan zij de boel kort en klein, als protest tegen de onbetaalbare voedselprijzen.

In Parijs protesteren studenten fel tegen een verhoging der collegegelden. Een aantal hunner werd opgesloten.

De Geallieerde troepen in West-Europa zetten de aanval voor op de Siegfried-linie. De Noordamerikanen zijn de Saar nu overgestoken bij Sarreguemines en vechten in het deel van de stad op de Oostelijke oever. Bij Metz is het Fort Driant genomen en meer dan 600 Duitsers werden krijgsgevangenen gemaakt. Dit fort bleef ver achter het feitelijke front standhouden.

Het ongunstige weer beperkte enigszins de luchtoperaties doch waar het weer het toeliet werden de vliegtuigen in de strijd geworpen.

In China tenslotte heeft Tsjang Kai Sjek in principe ingestemd om met de communisten samen te werken. Een officiële overeenkomst is echter nog niet getroffen. Zo men werkelijk tot een vergelijk komt betekent het de oplossing van een oude binnenlandse twist.

Churchills pleitrede in het Lagerhuis.

Aan de redevoering, die Churchill gisteren gehouden heeft in het Lagerhuis ter verdediging van zijn buitenlandse politiek, ontlenen wij nog de volgende biezonderheden:

Churchill verklaarde, dat Groot Britannië zich stelt op het standpunt van eerlijke en vrije verkiezingen en graf vervolgens een uiteenzetting van het woord democratie. Voor democratie is van allerlei nodig, zeide hij, niet alleen een linkervleugel of zelfs communisten. „Ik geloof niet, dat een partij zich democratisch moet noemen omdat zij verder en steeds verder reikt tot de uiterste vormen van revolutie".

„Het laatste wat democratie vertegenwoordigt is de volksjustitie, welke poogt een totalitair regime in te voeren en tiert om elkeen neer te schieten, die politiek lastig wordt geacht, als onderdeel van een opruiming van hen die dikwijls beschuldigd worden van — doch dikwijls niet schuldig zijn aan — samenwerking met de Duitsers tijdens de bezetting.

Laat ons de democratie niet zo laag achten alsof zij enkel naar de macht greep en degenen neerschiet die het niet met ons een zijn. Dat is geen democratie. Dat is de anti-these van democratie. (William Gallagher, de communist, riep hier: "Dat is wat gebeurde").

Meneer Gallagher moet zich niet zo opwinden omdat hij aan het kortste eind zal trekken in het debat en bij de stemming. Elf jaren lang was hij tamelijk alleen, doch zijn hart is er niet door gebroken.

Democratie is niet gebaseerd op geweld of terreur doch op rede, op eerlijkheid, op vrijheid, op het waarderen der rechten van anderen alsook van zijn eigen ambitie.

De democratie is geen lichte kooi die op straat wordt opgepikt door een man met een tommygeweer. Wij hebben de massa volks vertrouwd in bijna elk land, doch wij zullen ons ervan verzekeren, dat het het volk en niet een bende bandieten uit de bergen of het platteland was, dat meende met geweld het staatsgezag omver te moeten werpen".

„Tot nu toe generaliseerde ik over de beginselen, die de democratie zou moeten volgen en ook over die zij niet moet volgen. De oorlogsmisdadigers, de verraders van hun landgenoten, de mannen die oprecht wensen dat Duitsland wint, zij mogen het object zijn van de algemene afschuw, van boycott en eventueel kunnen zij ook gebracht worden voor de rechtbank en met de dood gestraft worden. Doch ik hoop, dat er rechtbanken zullen zijn met een eerlijke berechtiging, niet slechts uitingen van de volksjustitie of politieke groepen. Doch laat mij dit vaststellen: dat deze mannen, die de bergen binnentrokken met geweren en machinegeweren, welke hun werden gegeven door de Britse regering, voor zich het recht hebben opgeëist om een groot complex van gemeenschappen te besturen zoals België, Hellas en Nederland — dat zou kunnen volgen. Ik zeg, dat ik dat recht ontken. Zij hebben een goede dienst bewezen en het is de staat en niet zij die moet beslissen welke beloning zij moeten hebben. Het ligt niet aan hen het bezit van de staat op te eisen. Dat kan niet worden toegestaa (gejuich). Dat is het wat thans wordt uitgevochten.

Wij moeten de lasten aanvaarden en de meest ondankbare handelingen uitvoeren en men zal van elke kant op ons schieten, critiek oefenen en schelden. Doch ten minste weten wij wat ons doel is. Het is dat deze landen bevrijd worden van de Duitse gewapende macht en dat onder normale en rustige toestanden zijn vrij zullen zijn algemene verkiezingen te houden om te beslissen over de regering van hun land, behalve een fascistisch regime, en of die regering links of rechts zal zijn".

Wat in België gebeurde.

Omtrent de gebeurtenissen in België zeide Churchill het volgende:

„Eind November zou — wat de Duitsers noemen — een 'putsch' worden georganiseerd in België om de regering van Meneer Pierlot omver te werpen. Deze regering was de enige grondwettelijke schakel met het verleden en de enige schakel die wij tijdens de oorlog hebben erkend. Deze regering heeft van het Belgisch Parlement een motie van vertrouwen gehad van 132 tegen slechts 12 stemmen, met absenties.

De vrienden van de democratie, de dappere helpers in het verslaan van den vijand, waren echter een andere mening toegedaan. Zij organiseerden een aanval op de Belgische staat. Een betoging, waaraan grotendeels vrouwen en kinderen deelnamen, marcheerde naar het Belgische Parlementsgebouw en vrachtauto's vol vrienden van de democratie kwamen helemaal uit Mons en andere plaatsen, tot de tanden bewapend (gelach). Hier ziet gij den hardwerkenden Brit dien wij moeten berispen. Wat deed deze reactionaire on democratische regering? Zij zond orders om de vrachtauto's die onderweg waren staande te houden en dit inzittenden te ontwapenen. Bovendien plaatsen wij, Britten, lichte tanks en pantserwagens op de straten nabij het Parlementsgebouw dat de Belgische gendarmerie verdedigde in naam van de grondwettelijke Belgische regering.

Dit nu was inmenging in een naakte vorm. Hier werd een poging gedaan om te staan tussen de vrienden van de democratie en de dappere, anarchistische omverwerping van de Belgische staat. En wij Britten stonden in de weg (gelach). Op wiens orders en wiens gezag namen wij deze maatregel?

Generaal Erskine, de Britse officier, gaf verschenen proclamaties uit gelijk Generaal Scobie (de bevelhebber in Hellas) deed

onder de drang der omstandigheden. Deze proclamaties hadden een buitengewoon heilzaam effect en zij die betrokken waren bij de verplaatsing van [illegible] Geallieerde strijdmacht [illegible] dienovereenkomstig. [illegible] Generaal Erskine is rechtstreeks [illegible] woordelijk en ontleent zijn [illegible] aan Generaal Eisenhower, [illegible] opmerkelijken Noord-Amerikaansen Opperbevelhebber [illegible] wijsheid en goede kameraadschap wij bewonderen en wiens bevelen wij moeten opvolgen.

Ik [illegible] te zeggen, dat wij Generaal Eisenhowers bevelen niet alleen opvolgden maar die bevelen ook wijs en logisch vonden. Tenslotte hebben wij Britten, die nu slechte vrienden van de democratie genoemd worden, [illegible].000 tot 40.000 man verloren [illegible] de opening van de grote haven van Antwerpen. [illegible] [illegible] heeft, de monding van de [illegible] helde vrijgemaakt. De offers [illegible] deze mannen moeten ook in [illegible] worden genomen [illegible] enals die der vrienden van de [illegible], die [illegible] auto's [illegible] Mons kwamen om te beginnen [illegible] een bloedige revolutie [illegible] (gejuich).

De quaestie van Sforza.

Het is een grote fout gelijk de [illegible] Secretaris van Buitenlandse Zaken heeft gezegd en niet alleen [illegible] fout maar ook een onwaarheid, om te beweren, dat wij Graaf Sforza's benoeming tot [illegible] of Minister van Buitenlandse Zaken in de Italiaanse regering hebben verboden. De Italianen alleen konden dat doen. De Italianen, doordat zij zich onvoorwaardelijk overgaven, hadden het volste recht te kiezen wie zij wilden voor een staatspositie.

Dat, zo zeggen zij, is een hun [illegible] recht en het behoort natuurlijk toe aan elk land, dat zich onvoorwaardelijk heeft overgegeven zelfs na de ergste schade te hebben toegebracht aan de Geallieerde zaak. Wij hebben niet getracht een veto uit te spreken over Sforza's benoeming. Indien de Italianen hem morgen tot Premier of Secretaris van Buitenlandse Zaken zouden maken zouden wij daartoe de macht niet hebben. Ten minste zonder overeenstemming met de Geallieerden. Al wat wij ervan konden zeggen is dat wij den man niet vertrouwen en wij niet geloven, dat hij een oprecht en betrouwbaar man is en evenmin zouden wij het geringste vertrouwen hebben in een regering waarvan hij het belangrijkste lid was. Ik geloof, dat zij die hem de macht geven een grote verantwoordelijkheid op zich nemen (Emanuel Shinwell, het Labourlid, onderbrak den Premier om te vragen of hij eerder geen verklaring had afgelegd ten aanzien van De Gaulle).

Hoe weinig wint ons debat met zulke onderbrekingen. Ik spreek vandaag niet over Frankrijk. Ik heb zeker ten aanzien van De Gaulle nooit dat gevoel gehad dat ik door de ervaring heb gekregen ten aanzien van Sforza.

De Gaulle [illegible] man [illegible] en heeft nooit zijn woord [illegible]. Ik kom juist [illegible] dit [illegible] omdat deze [illegible] (gejuich). [illegible] zeg dat [illegible] Sforza aan de [illegible] te [illegible] voor [illegible] op zijn [illegible] wij [illegible] verlangd verwikkeld te raken in de politiek der bevrijde landen. Alles wat wij van hen wensen is een regering die ons verzekert van de bescherming van onze nodige faciliteiten, van de verbindingslinies van Napels tot Ravenna, pas genomen, en naar het Noorden. Ons belang in Italië is het front waar wij legers hebben onder Generaal Alexander en Generaal Mark Clark, die [illegible] moedigen bekwamen Noordamerikaansen Generaal onder wien wij met vertrouwen een leger hebben gesteld, dat op zijn minst voor drie-kwart Brits of onder Brits beleid staat.

Wij hebben een gemeenschappelijke regeling met de Verenigde Staten over Italië en zouden het ten zeerste betreuren indien bleek dat wij deze gemeenschappelijke regeling gebroken hebben. Wij hebben dat echter op generlei wijze gedaan.

Toen in het gewirwar van de Italiaanse politiek, waarbij partijen over elkaar regeren, [illegible] al hun [illegible] politieke belangen, zonder dat iemand [illegible] hinderd wordt door het feit [illegible] hij door niemand gekozen is (gelach). In deze verwarde toestand werd ons plotseling medegedeeld, dat Graaf Sforza Secretaris van Buitenlandse Zaken zou worden. De Britse Gezant zeide ongetwijfeld in antwoord op het Italiaanse verzoek, dat wij niet geloven dat Graaf Sforza een biezonder gelukkige keuze is of iets dergelijks.

Wij hadden volkomen recht dit te zeggen. Wij konden hem niet beletten gekozen te worden, doch wij hadden recht te zeggen wat wij dachten.

Het enige dat wij konden zeggen was dat naar onze mening de Italiaanse zaken er niets bij zouden winnen door voor deze plaats een man te kiezen, waarmede Groot Britannië geen intieme of hartelijke betrekkingen mee zou kunnen onderhouden. Wij hebben redenen voor dit vooroordeel. Ik wil geen beschuldigingen doen aan het adres van een publiek man zonder daarvoor de redenen te noemen waarom wij zeggen — en ik in het biezonder zeg — dat wij niet geloven, dat hij het soort man is waarmede wij gaarne zaken zouden doen rondom de tafel.

Ik moest teruggaan naar de tijd van de Italiaanse instorting en overgave in 1943 Graaf Sforza had twintig jaren gewoond in Amerika. Hij was zeer verlangend naar Italië terug te komen. Wij geloofden niet dat dit goed zou zijn in de wanordelijke en woelige staat waarin Italië verkeerde [illegible] zijn [illegible] tegen Duitsland. Op 23 September zond Graaf Sforza volgende boodschap aan Maarschalk Badoglio en [illegible] haalde hij [illegible] in een brief aan den Heer (Adolf) Berle, Assistent Secretaris van Buitenlandse Zaken der Verenigde Staten, welke ik met vergunning van den President mag aanhalen".

(Churchill haalde hier aan, dat Sforza schreef, dat hij zijn volle steun zou geven aan Maarschalk Badoglio en dat „de enige weg om de laatste misdadige resten van het fascisme te vernielen" was om de quaestie van de binnenlandse Italiaanse politiek voor de duur van de strijd op te schorten. Sforza voegde hieraan toe: „Ik beloof op woord van eer dit zelf te doen en dring op deze koers aan bij mijn vele vrienden en medewerkers".)

Toen Graaf Sforza door Londen passeerde, wilde ik gaarne vaststellen of dit zijn oprecht besluit was. Ik ging de brief samen met Graaf Sforza bijna regel voor regel door en hij verzekerde mij, dat het zijn diepste overtuiging was.

Maar, niet eerder was Graaf Sforza terug in Italië of hij begon met een lange reeks intriges welke eindigden in de verstoting van Maarschalk Badoglio uit zijn positie.

Velen zijn er blij om, doch daar gaat het niet om. Het gaat erom of hij niet volkomen en zonder de minste uitleg afweek van zijn plechtige belofte, welke hij gaf op een tijd dat wij de macht hadden — geloof ik — onze Noordamerikaanse vrienden ervan te overtuigen, dat het niet goed zou zijn voor hem om terug te keren.

(F. G. Bowles, het Labourlid, wierp hier tussen: „Gij steundet Mussolini")

In 1928 steunde ik hem zeker in logische redevoering met te zeggen dat het zeer goed was dat Italië niet in het bolsjewisme werd gestort. Ik ben geen ogenblik bevreesd voor wat ik zeide. Na 45 jaren van publiek leven geloofde ik, dat in die tijd dat soort regime in Italië beter was dan de algemene dompeling van Italië in de felle bolsjewistische burgeroorlog die toen woedde in vele andere delen van Europa."

Churchill vervolgde met te zeggen, dat Groot Britannië thans tracht de regering van Bonomi te steunen. Met den President had hij te Québec en Hyde Park enkele wijzigingen opgesteld in de Italiaanse wapenstilstandsvoorwaarden. Het gevolg hiervan was, dat aan Italië de status van mede-oorlogvoerende werd gegeven.

Churchill merkte op, dat de regering van Bonomi, welke uit zes partijen gevormd was gevallen is. „Doch ik geloof, dat hij thans een nieuwe regering gevormd heeft uit vier van de vorige zes partijen. Wij wensen hem succes."

Over Hellas.

Ten aanzien van Hellas memoreerde Churchill de steun, welke Groot Britannië dat land gegeven had en de beslissing, die genomen werd om thans het gebied van Athene te bezetten. Ook maakte hij melding van de moeilijkheden met de Helleense regering en de Helleense troepen in Egypte. Uit dit al kwam een man — Papandreou — die de gehele tijd in Hellas gewoond had zonder in de minste mate met den vijand te hebben geheuld en zonder zijn reputatie op enige wijze door een dergelijke beschuldiging te hebben geschonden.

Intussen beraamden de strijdkrachten van de ELAS plannen [illegible] naar Athene op te [illegible].

De ELAS is een gemengde organisatie en het is niet eerlijk van allen te zeggen, dat zij eigenbelang zoeken in hun doel en optreden. Niettemin besteedde de ELAS tijdens de jaren van de Helleense bezetting meer aandacht aan het bestrijden en vernietigen van de vertegenwoordigers van de EDES onder bevel van Kolonel Zervas, een man die links georienteerd is naar onze standaard, doch minder extreem dan de EAM. De slechte elementen van de EAM gaven zich meer aan de bestrijding van Zervas en zijn volgelingen aan de Westelijke zijde van Hellas dan aan de bestrijding van de Duitsers.

Gedurende de laatste twee jaren heeft de ELAS zich voornamelijk gewijd aan de voorbereidingen om de macht in handen te nemen.

Sommigen onzer hebben de omvang onderschat van de voorbereidingen en de vele ontberingen en wreedheden waaraan de dorpsbewoners en de onwillige elementen werden onderworpen in de gebieden waarover zij de beheersing hadden.

Er waren enkele kreten van protest en Churchill antwoordde: „Wij zijn geen ELAS of EDES gelijk sommige leden schrijven te denken. Wij zijn vrij om debatten te houden in dit land".)

Wat betreft de ELAS — zij aarzelden niet om in sommige gevallen de Duitsers te helpen de aanhangers van de EDES te vangen en te doden

„Uit de voorbereidingen en plunderingen van de ELAS ontwikkelde zich — gelijk wij thans duidelijk kunnen zien — een complot waarbij de ELAS naar Athene zou oprukken en de stad nemen met gewapend geweld en een terreurbewind in te stellen onder voorwendsel, dat zij de collaborateurs opruimt. Hoeveel Duitsers dit wisten voordat dit plaats vond kan ik niet zeggen, doch een aantal werd achter gelaten en treedt op in de gelederen van de ELAS. Voor dit uitzicht gesteld poogde de Helleense regering, waarin 6 ministers van de EAM zaten, een algemene ontwapening tot stand te brengen — dat zou moeten worden gevolgd door de vorming van een nationaal leger of een burgerwacht, welke de ELAS niet zou kunnen overheersen. De vorming van dit nationaal leger was echter niet gekomen tot het punt waar het een doeltreffende tegenstand zou kunnen bieden aan de georganiseerde beweging der opstandige strijdkrachten om te trachten de staat met geweld te overweldigen.

Ik heb het Huis beloofd, dat ik openhartig zou zijn. Ik heb ons optreden in biezonderheden besproken. Ik moet erkennen, dat niet iedereen het eens is met de koers die wij genomen hebben waarvoor ik de volste verantwoordelijkheid aanvaard. Er waren die zeiden, waarom wij ons bezorgd moesten maken over Hellas...... Doch de regering nam de offers in aanmerking die gebracht werden ten tijde van de Duitse inval in Hellas en de langdurige vriendschap tussen de Grieke en Britse volken sedert de grote bevrijding in de vorige eeuw en besloot te zien wat wij konden doen om dit ongelukkige volk een eerlijke kans te geven om zich vrij te werken uit zijn misère en weer op de goede weg te geraken.

Dat is de enige wens en ambitie die wij hebben of die wie ook in de Britse regering had bij onze intocht in Hellas en het optreden dat ons daar werd opgedrongen.

Dat was onze enige wens en persoonlijk ben ik niet beschaamd (gejuich).

De gebeurtenissen begonnen elkaar evenwel op te volgen. Nauwkeurig voorbereide strijdkrachten van de ELAS begonnen in Athene en Piraeus door te dringen.

Andere groepen begonnen uit de Noordelijke heuvelen te komen in de richting van de stad. Zes ministers van de EAM traden uit de regering op dit ogenblik.

Een van de heren was een weinig langzaam geloof ik, doch toen hij een telefoontje kreeg waarbij hem werd medegedeeld dat hij vermoord zou worden indien hij niet aftrad, haastte hij zich het algemene voorbeeld te volgen ... Ik laak het idee, dat de democratie vertegenwoordigers toelaat die terreur gebruiken en politieke tegenstanders vermoorden. Ongetwijfeld zijn er anderen die een verschillende mening hebben (gelach en gejuich).

Wij zijn altijd gereed ons bloed in de waagschaal te stellen ter

(Wordt vervolg op pagina 3).

OVERDENKING

door Mgr. Martin D. Hellriegel

TWEEDE ZONDAG VAN DE ADVENT.

Weest eensgezind jegens elkander (epistel).

„Volk van Sion" — d.i. kinderen van Onze Moeder de Kerk, ledematen van Christus en erfgenamen des Hemels — „ziet de Heer zal komen om de volken te verlossen; ,en Hij zal zijn heerlijke stem laten schallen tot vreugde van Uw hart." (officie).

In deze troostrijke verwachting van den Heer bereiden wij onszelve voor in deze heilige dagen. Reeds is één week voorbij. Geve God dat deze tweede week van de Advent ook een stap dieper moge zijn in de ware geest de Advent „om te bereiden de wegen van den Eengeborene, opdat wij door zijn komst onzen Hemelsen Vader met een gezuiverd hart mogen dienen." (oratie). Ofschoon onze voorbereiding op de komst van God nodig is, veel noodzakelijker en oneindig groter is de voorbereiding die God zelf in onze zielen maakt voor de komst van Zijn Zoon. Hij is het die „ons zal vervullen met alle blijdschap en vrede." (epistel).

Hij is het „die ons opnieuw zal doen leven, zodat wij, Zijn volk, ons zullen verheugen." (offertorium). Hij is het, die ons in Zijn barmhartigheid „Zijn heil zal schenken" (offertorium). Wanneer wij deze waarheid goed beseffen, moeten wij ons programma van de Advent niet zorgeloos uitvoeren. Integendeel, Gods wonderbaarlijke werking in ons moet in onze oprechte medewerking een zoete weerklank vinden. Bovenal moet deze waarheid ons nederig en verheugd maken.

Nederig, omdat Gods werking in ons een grote daad is van algehele wegcijfering. En verheugd moeten wij zijn, omdat Hijzelf tot stand zal komen brengen, wat wij door onze zwakke pogingen nooit zouden kunnen. Elke liturgische daad zoals de viering van de Heilige Eucharistie, het bidden van het officie in dit heilig jaargetijde betekent: God bereidt onze zielen voor op de komst van Zijn Zoon.

„Rijs op, o Jeruzalem o, ziel van den Christen en plaats u op de hoogte en aanschouw de vreugde, die van God tot u komt." (communie). Laat ons dan op deze dag de Goddelijke Geheimen vieren met een dieper besef dat God door middel daarvan ons wil voorbereiden op de komst van Zijn Zoon, onzen Vorst, die de blinden weer zal doen zien, de lammen weer doen gaan, de melaatsen zal reinigen, de doven zal doen horen en over ons allen een nieuw Goddelijk leven zal uitstorten.

De viering van het Eucharistisch Offer, het Offer van „het Heilig Kruis" (statiekerk), zal ons „volk van Sion", in staat stellen om onze Advent vruchtbaar te maken door „eensgezind jegens elkander te zijn.

TENTOONSTELLING VAN PLANTEN.

Donderdag werd er op de overdekte speelplaats van de Hendrikschool een tentoonstelling gehouden van planten, gekweekt door leerlingen van het vierde en vijfde leerjaar. Het werd een groot succes en de bezoekers bewonderen de schatten van deze jonge kwekers met grote belangstelling.

Deze soort tentoonstellingen stimuleren ten zeerste de thuiswerkzaamheid van de schooljeugd. Het geeft liefde voor de natuur, veredelt en schenkt vreugde in de kleine en blijvende dingen des levens.

De initiatiefnemers deden goed werk.

Des morgen werden aan de winnaars de prijzen uitgereikt.

De leerlingen, die een prijs verwierven zijn: Bisentini, A. Arestina en W. Nisbest (St. Jozefjongensschool); H. Rondon (Emmaschool); O. Ramos, E. Chatlein, H. Capriles, A. Jol (St. Martinus Gesticht); Th. Mayer, I. Cijntje en O. Kraneveld (St. Matheo H. Hartschool); R. Bernabella en C. Nunez (St. Antoniusgesticht); A. van der Hansz en A. Wolfert (Willem de Zwijgerschool); H. Lescadia en H. Naar (St. Thomas College); O. Kooters en J. Leonida (St. Tharciusscrool): S. Castablanca; S. Wedervoort en V. Zimmerman (St. Aloysiusmeisjesschool); M. van der Kuip en L. Kragt (Schroederschool); J. Balintien (Wilheminalschool); L. Weever (Hendrikschool); W. Curiël en C. Römer (St. Wilibrordschool); W. der Meer en E. Lasso (St. Aloysiusschool); L. Weever (Hendrikschool); H. Marcellius en I. Calmes (St. Vincentiusschool); A. Laurens en R. Tweeboom (St. Albertuscollege); E. Bonifacio en E. Sorel (Theresiaschool).

DE LIJST

Aan de lijst van medische publicatiën van Curaçaose artsen, opgenomen in ons blad van 24 October jl., wordt wederom een nummer toegevoegd:

28. **Dr. Philip H. Hartz** en **Dr. Arie van der Sar.** Proliferatieve Activity in Brunner's Clands (The American Journal of Pathology, September 1944.)

Het artikel is vervlucht met enkele zeer mooi gedrukte foto, betrekking hebbende op het besproken materiaal.

BOOTWERKERS VERGADEREN.

Gisteravond vergaderden de bootwerkers van San Telmo in het Briontheater, waar verschillende besprekingen gevoerd werden. Tijdens de avond werd nog een motie aan Zijne Excellentie den Gouverneur opgesteld om te vragen de invoering van een stuwadoorswet op Curaçao te bespoedigen.

AFSCHEID VAN PIMENTEL.

Zijne Excellentie de Gouverneur heeft Maandag 4 December afscheid genomen van den vetrekkenden Consul-Generaal van Venezuela, Kapitein Luis R. dwenen.

VERENIGINGSNIEUWS.

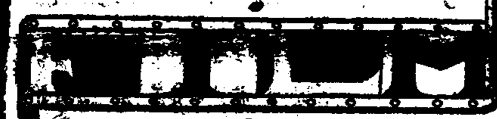
Katholieke Sport Centrale: Voetbal: Hedenmiddag Sithoc — Neptunus; Zo. 10. — Neptunus — Ecuador; 16.— Tropicals — De West (semifinale van de Mons. Verriet Bkerwedstrijden).

Wandelmars. Om 1 uur vertrek van de wandelaars naar San Wilibrordo.

LANDMACHINIST EENDRAGT.

Reeds van verschillende zijden hebben wij waardering hofen uitover het dezer dagen afgenomen examen voor landmachinist. Wij willen hier melding van maken, omdat dit ook voor Curaçao weer een mooie gebeurtenis is geweest, vogral wanneer men weet hoe enkele geslaagde candidaten moesten werken. Zo kregen wij een bezoek van den Heer Johan Rudolf Eendragt, die al sedert September 1939 VKC-er is, maar toch gelegenheid had te studeren. Op Suffisant is dit niet zo gemakkelijk, want in het leslokaal wemelt het van muskieten. De Eendragt vertelde ons, dat hij nota bene uit eigen zak anti-muskietenmaatregelen had moeten betalen. Gevraagd hoeveel dit bedroeg, zeide hij ons, dat het ongeveer een kwart van zijn soldij was! Het wil ons voorkomen, dat de kampleiding iets moet doen om het de studielustigen gemakkelijker te maken. Er zijn meer jongelui die hun vrije tijd willen besteden om zich te bekwamen voor een toekomstige positie in de maatschappij. Wanneer daarbij redelijke wensen worden geuit, lijkt het ons, dat hieraan moet worden voldaan. En redelijk lijkt ons een afscherming van het gehele leslokaal, regelmatige beflitting om muggen die er toch in gekomen zijn, te doden enz. En dit niet door de soldaten van hun karige soldij, maar door de overheid betaald.

De overheid, zo zeide de Heer Eendragt, toonde zeker belangstelling. Toen hij geslaagd was, nodigde de AMC hem uit om gelegenheid te vinden den Heer Eendragt geluk te wensen. De Heer Eendraagt zeide ons hoeveel hij te danken had aan Directeur Schuurman en alle andere leraren, Luitenant Kruisdijk, den Heer Vromans die hem in staat stelde practisch te werken en de Heer D. Roetman die hem zijn eigen boeken verschafte. Het doet goed zo iets te horen en gaarne maken wij zulks eens openbaar. Het toont, dat er dankbare mensen zijn. Denzulken is een toekomst.

„Lifeboat" (in Cinelandia) is een ongewone film, zij het alleen reeds om het feit, dat zij erin slaagt gedurende twee uren het publiek te boeien met de vertoning van wat in een reddingsboot geschiedt. De negen personen die zich erin bevinden zijn even zovele karakters en vertegenwoordigers van verschillende klassen en geestelijke stromingen in de wereldgemeenschap. Hoe zij redeneren en handelen maken het inderdaad moeilijke onderwerp interessant.

Daar is bijvoorbeeld een persfotograaf (Tullulah Bankhead) met een veelbewogen leven achter de rug. Daar is een scheepsbouwer (Henry Hull); hij symboliseert de feilen en deugden van het kapitalisme. Daar is een neger (Canada Lee), de enige die aan God denkt. Daar is een nazie (Walter Slezak), kapitein van de duikboot die het schip torpedeerde; om beurten haalt hij zich de bewondering en haat van de overige schipbreukelingen op de hals.

Daar is een liefhebber van danshallen (William Bendix), een radio-telegrafist, een jonge moeder enz.

Het idee voor dit verhaal kwam het eerst op bij den regisseur Alfred Hitchkock (wiens figuur vóór en na een vermagenringskuur op een krant in de film staat afgebeeld).

John Steinbeck zette het idee van Hitchkock in een verhaal om en Jo Swerling werkte het verhaal uit voor de film.

Aan het eind wordt een jonge nazie aan boord gehaald (symbool van na-oorlogs Duitsland) over wiens lot de schipbreukelingen twisten zonder tot een beslissing te komen.

Men kan tegen deze film aanvoeren, dat schipbreukelingen zich in werkelijkheid wel nooit zullen gedragen als erin vertoond. Niettemin is zij een drama met inhoud, op vernuftige wijze in elkaar gezet en op het doek gebracht.

CHURCHILL KRIJGT MOTIE VAN VERTROUWEN.

Het Britse Lagerhuis heeft de politiek van de regering goedgekeurd door een mtie van vertrouwen aan te nemen met 279 stemmen tegen 30. (Londen, (AP) 8.12).

(Vervolg van pagina 2.)

verdediging van onze eer. In de vroege uren van Dinsdagmorgen gaf ik Generaal Scobie opdracht de volledige beheersing in Athene en omliggende districten in handen te nemen en zo nodig de benden van de ELAS te verdrijven die zich in de hoofdstad hadden genesteld (gejuich). Ik gaf onzen ambassadeur ook opdracht het uiterste te doen er bij Papandreou, die scheen te willen aftreden, op aan te dringen aan de macht te blijven. Ik deed dit omdat niets dwazer of nuttelozer of gevaarlijker is dan felle straatgevechten te hebben om zijn hotel terwijl hij tracht zijn macht over te dragen aan een anderen leider en met vijf of zes verschillende partijen tot overeenstemming te komen over de biezonderheden van een nieuw bestuur. Ik achtte het beter kalmte en vrede en orde in Athene te hebben voordat men met de verandering van bestuur gaat beginnen. Het is jammer alles tegelijk in de smeltkroes te hebben. Dit is een der welbekende opstandige maatregelen waardoor de invasie van steden is tot stand gebracht. Indien ik de schuld krijg voor deze actie zal ik gaarne het ontslag aanvaarden van het Huis, doch indien ik niet ontslagen wordt, vergis u dan niet, wij zullen volhouden in de Middellandse Zeegebied onder wien alle guerrillero's besloten te dienen. Ik hoop, dat ik de positie duidelijk heb gemaakt, aangezien zij invloed heeft op de wereld, de oorlog en de regering. Ik vrees in het geheel niet dat de meest diepgaande onderzoeken in de politiek, welke wij gevolgd hebben in Europa, België, Nederland, Italië en Hellas, iemand met een eerlijke inborst ons zal beschuldigen van reactionnaire politiek en de belemmering der vrije uiting van de volkswil." (Londen, (AP) 8.12).

VERKLARING VAN GERBRANDY.

Nadat Minister President Gerbrandy tijdens een persconferentie uitgebreid de voornaamste maatregelen besproken had die genomen zijn teneinde het constitutionele apparaat weer op gang te krijgen, herhaalde de minister zijn belofte dat de tegenwoordige regering zal aftreden zodra geheel Nederland bevrijd is. Maar zeide hij, het kan misschien wel anderhalf jaar duren alvorens vrije verkiezingen gehouden kunnen worden. In die tussentijd moet een vertegenwoordigend lichaam ad interim functionneren. Het nieuwe parlement zal gekozen worden, — hoe werd niet verklaard door den Premier — en dit lichaam zal tezamen met het nieuwe cabinet het volk vertegenwoordigen. Zoals het nu staat, moeten we frisse jonge krachten hebben die op de hoogte zijn van de tegenwoordige toestanden.

Hij vertelde welke stappen genomen zijn opdat vertegenwoordigers van de ondergrondse beweging een belangrijk aandeel zullen hebben in de landszaken gelijk hun dit toekomt. Hij is geneigd te denken dat Hare Majesteit de Koningin wanneer het tegenwoordige cabinet aftreedt, de vorming van een nieuw cabinet niet zal opdragen aan een der leden van de tegenwoordige regering in Londen.

Hoewel er zekerheid moet bestaan dat de verraders en handlangers van de Duitsers gestraft zullen worden, zeide minister Gerbrandy dat de vervolging tegen hen op een goede basis moest berusten. De gearresteerden hebben daar recht op. Wij leven niet in een politiestaat, wij leven in een staat waar gerechtigheid heerst. Betreffende de pers in de bevrijde gebieden verklaarde Professor Gerbrandy aan de samengekomen journalisten, dat zij weer in een vrij land leefden.

„Indien gij bezwaren hebt tegen de regering, brengt deze maar naar voren. Ik stel er persoonlijk prijs op om opbouwende critiek te horen: Dit leidt tot verbetering." De Minister President zeide ook, dat vele leden der verzetsbeweging een taak toegewezen kregen, waarbij zij hun wapenen dienden te gebruiken. Degenen echter uit de verzetsbeweging, die hun wapenen niet langer van node hebben, dienen niet gewapend te blijven rondlopen in een staat die op orde gebaseerd is. Waar het geallieerde Opperbevel het hoogste gezag uitmaakt, is het nodig dat enkele ministers aanwezig zijn zodat het nodige contact met het volk kan worden onderhouden.

Het Militair Gezag staat onder de autoriteit van de Regering en deze moet daarom richtlijnen kunnen geven aan het Militair Gezag.

Ook moeten de ministers financiële en industriële quaesties en vraagstukken betreffende de wederopbouw, waarover alleen het Cabinet kan beslissen, onderzoeken.

De toestand in het bezette gedeelte van het land is zeer slecht; in het bevrijde gedeelte verbetert de toestand regelmatig. Hoewel het geallieerde opperbevel alles in het werk stelt om de bevolking van het bevrijde gebied ter hulp te komen, is het de plicht van de regering het geallieerde Opperbevel er op attent te maken, waar hulp het meest nodig is en hoe deze het beste kan verstrekt worden.

Professor Gerbrandy verklaarde dat de maanden December, Januari en Februari de moeilijkste zullen zijn. Het transport is echter al verbeterd, ook het spoorwegverkeer neemt langzaam aan toe.

Mogelijk kan ook tussentijds iets meer gedaan worden, indien de omstandigheden zich er toe lenen.

Op het ogenblik is echter het militaire transport nog niet tot het gewenste peil gekomen, dat ook biezondere artikelen kunnen aangevoerd worden. Luitenant Generaal Kruls die de conferentie bijwoonde, zeide, dat reeds vier honderd voertuigen ter beschikking staan van het Minister Gezag, maar dat er nog veel meer nodig zijn. Hij verklaarde hoop te hebben om een accoord met het opperbevel te treffen betreffende de levering van de nodige voertuigen. (Aneta).

NIEUWE ONDERGRONDSE KRANT.

Een nieuwe ondergrondse krant, die geheel gewijd is aan nieuws uit Nederandls Indië, wordt op het ogenblik in bezet Nederland uitgegeven. (Aneta)

Interessante Brief uit Leeuwen.

Iemand op Curaçao ontving de volgende brief gedateerd 24 October 1944 uit Leeuwen, een klein plaatsje tussen Maas en Waal in het bevrijde gebied.

Lieve Zus, Piet en kinderen

Hopende dat deze brief jullie zal bereiken zal ik jullie het een en ander vertellen hoe het hier gaat. Hier liggen dan overal Engelse soldaten ingekwartierd en bij ons zit zo'n antitank ingegraven en daar staat natuurlijk een wacht bij. Onze Klaas kent zo'n beetje Engels nu zeiden wij: „je moet eens vragen of zij geen weg weten om Zus en Piet te schrijven" en jawel, vanmorgen kwam Klaas aan: „we kunnen schrijven" zei hij, „die Engelsman zal zorgen dat de brief bij zijn moeder komt (dat duurt maar twee dagen) en zijn moeder zou de brief dan door sturen naar Curaçao wat zo ongeveer 3 weken moet duren". Papier en envelop is ook van dien Engelsman.

Nu dan, Zus, en Piet, vooreerst dan dat wij allen nog goed gezond zijn. Moeder is zo juist (het is nu half twee) naar Grietje, je weet wel bij ons naast om kool in te gaan snijden: zuurkool! Marie en Gijs maken het ook goed. Marie is nu ongeveer 3 weken thuis in Druten; aan die dijk was het niet om uit te houden, daar vielen ook steeds granaten in het dorp, nogal huizen kapot. Hoe maakt het Truusje en Jaap? Toch zeker goed? Dag Lieve kinderen, we hopen jullie nu toch eens gauw te zien.

Klaas' huis is ook kapot door een granaat. Als de tijd maar weer eens anders is. Hij was in Tiel op de meubelfabriek, maar moest toen onderduiken en in de grond werken. Dat is niets voor Klaas, dat heeft hij nooit gedaan. Rien maakt het ook weer goed, die heeft verleden jaar Mei een nare tijd gehad; er was toen hier staking ze hebben toen (de Duitsers) een aantal jongens gegrepen: vijf werden er ter dood veroordeeld, vijf kregen vijftien jaar en de andere hebben zo ongeveer 3 weken in Vught gezeten, daar was Frits ook nog bij; die was met drie weken weer thuis en bij die ter dood gebracht zijn was de aanstaande van Rien; dat was een verschrikkelijke tijd; ze is er gelukkig weer helemaal boven op. We waren al getrouwd geweest, maar je kunt niets krijgen en nu moeten we maar wachten tot de tijd anders is; het zal nu, hoop ik, wel niet meer zolang duren. Textielgoederen, dat is hier gewoon verschrikkelijk, dat krijg je helemaal niet. Levensmiddelen is ook wel niet zoveel, maar afijn we behoeven nog lang geen honger te lijden. Rien en ik zijn van de zomer steeds wezen oogsten en hebben zo een aardig beetje koren bij elkaar gescharreld, we zijn allemaal nog goed bij ons gewicht. Wat de kleren betreft: wat je vroeger afgedankt hebt, zoek je nu allemaal weer op. Een beetje veranderen en oplappen en het is weer nieuw. 's Avonds moeten we om 7 uur binnen zijn en geen electrisch licht. Gijs had gelukkig nog carbid en zo hebben we nog aardig licht. Ik geloof niet dat er van jouw thuis persoonlijke ongelukken zijn, wij hebben daar tenminste nog niets van gehoord bij ons. Ten minste voor 3 weken terug was alles nog wel, maar er gaat nog geen post. Frits is toen over Hees naar Jet geweest. Toen was alles goed; Nijmegen mocht je toen nog niet in. Nu gaat alles al beter. „De Gelderlander" werkt ook weer; die hebben wij ook weer.

Dit moet allemaal zo vlug gaan; anders hadden wij wel naar Piets huis geïnformeerd, maar die jongens liggen vandaag hier en morgen daar en misschien hebben ze bij jullie ook zoiets gepraktizeerd. Piet ik hoop het voor je.

Hier aan de dijk hebben de Duitsers nog aardig huis gehouden; ze zijn de Waal overgekomen en hebben toen van de Moor af tot Leeuwen toe zo'n veertig huis afgestookt en van J.W. een jongen meegenomen. In Wamel zijn ook veel huizen afgebrand en 14 mannen dood geschoten Dus, Piet en Zus, mogen wij niet klagen en God dankbaar zijn, dat we het tot heden toe zo goed er afgebracht hebben. In deze dagen dat er zo weinig te krijgen is hebben we de sardientjes van jullie die wij bewaard hadden lekker opgesmuld. Hiervoor hartelijk dank hoor. Ziezo het voornaamste weten jullie ik hoop tenminste dat de brief terecht komt."

* * *

Ook deze brief geeft weer een beeld hoe de Duitsers huis houden. Uit de eigen omgeving van mensen op Curaçao worden bekenden neergeschoten; bekenden leven ondergronds. Textielgoederen en levensmiddelen zijn niet of moeilijk te krijgen. De twee personen, die gaan oogsten zijn dames van omstreeks 36 jaar!

Wij vestigen er nogmaals de aandacht op, dat wij het in het algemeen belang op hoge prijs stellen brieven uit Nederland te mogen zien. Stukken die eruit gepubliceerd worden, worden onherkenbaar gemaakt door verandering van eigennamen. De plaatsnamen in bovenstaande brief zijn authentiek. Wie nog brieven heeft zal ons een groot genoegen doen ons dit te laten weten. — Redactie.

STATEN VAN CURAÇAO VERGADEREN.

Donderdagavond kwam de Staten van Curaçao in vergadering bijeen ter behandeling van verschillende onderwerpen. Bij de „Ingekomen Stukken" was een afschrift van een brief van den Directeur van Westindische Zaken, den Heer August Muhlenfeld, aan Zijne Excellentie den Gouverneur om een subside aan te vragen voor het „Information Bureau for the Netherlands and Netherlands Overseas Territories", welk bureau vroeger bekend stond onder de naam „Netherlands and Netherlands-Indies Information Bureau". Dit bureau werd gesticht in 1935 op initiatief van Dr. H. Colijn en heeft tot doel om in Engeland aan het publiek in het algemeen zomede aan culturele en economische instellingen in de meest uitgebreide zin inlichtingen te verschaffen omtrent het Koninkrijk der Nederlanden.

Tijdens de oorlog bewees dit bureau o.a. ook gewaardeerde diensten aan de Nederlandse Regering. In de loop der tijd begon het bureau ook inlichtingen te verstrekken over Curaçao en Suriname en werd derhalve de naam veranderd. De subsidies van Nederland en Nederlands-Indie konden niet meer gegeven worden of moesten sterk verminderd worden. Dank zij de hulp van enige grote maatschappijen zet het bureau nog zijn werkzaamheden voort. Voorgesteld wordt nu, dat de Staten van Curaçao tijdelijk een subsidie zullen geven van 200 pond 's jaars.

De voorzitter der Staten besluit deze aanvrage verder in de afdelingen te behandelen.

Naar aanleiding van de motie der Staten van Curaçao in hun vergadering van 7 November 1944, waarbij zij hun afkeuring uitspraken over de minder passende behandeling van den Voorzitter door een Bestuursgemachtigde, was er een brief van Zijne Excellentie de Gouverneur, waarin Zijne Excellentie deze zaak recht zet. De brief wordt voor kennisgeving aangenomen.

Nu wordt door den Voorzitter der Staten een brief voorgelezen, gericht aan den Gouverneur betreffende de Hondenverordening. Er staat het volgende in:

„Bij de Staten is nog aanhangig een ontwerp-landverordening" tot wijzinging van de verordening van den 11den April 1923 (P.B. 1923 No. 14) tot heffing van eene belasting op het houden van honden, tevens maatregelen bevattende om de overlast te keer te gaan, die aan de ingezetenen van Curaçao wordt veroorzaakt door honden, zoals gewijzigd en aangevuld, laatstelijk bij de landsverordening van den 12den September 1942 (P.B. 1942 No. 1176): De nodige stukken zijn gewisseld en het ontwerp is nu, na de indiening van de Nota naar aanleidng van het eindverslag op 30 Juni j.l., klaar voor openbare behandeling.

De leden hebben echter intussen hun gedachten over deze aangelegenheid laten gaan, en het ontwerp is ook weer in de afdelingen ter sprake gebracht.

Daarbij is er de aandacht op gevestigd, dat de verordening 2 materies regelt: de belasting heffing en maatregelen om den overlast te keer te gaan, door honden veroorzaakt.

Speciaal de laatste materie zal voor de verschillende eilanden beter afzonderlijk geregeld kunnen worden: naar gelang van plaatselijke behoefte en omstandigheden verschillend. De eerste zou uniform kunnen zijn, eventueel slechts voor wat betreft het bedrag verschillend.

Het is dan ook daarom, dat men te rade is geworden alvorens het bovengemelde ontwerp in openbare behandeling te brengen, Uwe Excellentie te vragen de materie te scheiden.

De belasting op het houden van honden dient vooralsnog bij verordening geregeld te worden. Daarentegen waren de maatregelen tot keren van de overlast, beter over te laten aan de regeling bij de plaatselijke keur. Daarmede wordt dan ook tevens een stap gedaan in de richting van locale aangelegenheden door het Plaatselijk Bestuur, in overeenstemming met het beginsel, dat voorzit bij de voorgenomen decentralisatie."

Vervolgens worden in snel tempo verschillende landsverordeningen aangenomen. Bij het Ontwerp-landsverordening tot wijziging en aanvulling der Ongevallenregeling brengt Bestuursgemachtigde Dr. Mr. F. M. da Costa Gomez een kleine wijziging aan, waartegen de Staten geen bezwaar hebben.

Tot slot volgt er nog een door Statenlid E. A. Römer aangebrachte kleine wijziging in de Notulen, waarop de vergadering gesloten wordt.